

ABBI GLINES

Soms voor altijd

Karakter Uitgevers B.V.

PROLOOG

Ik stond voor in de kerk en keek naar de sombere gezichten van familie en vrienden. Eigenlijk wilde ik helemaal niet op dit podium staan, waar ze me allemaal konden zien. Ik wilde in foetushouding naast de kist voor me gaan liggen en huilen als een baby. Dit was allemaal zo oneerlijk. Ik had dit al eens eerder gedaan: voor een groep mensen met betraande gezichten staan en praten over een man van wie ik had gehouden, maar die van me afgepakt was.

Nu stond ik hier weer. Er werd van mij verwacht dat ik de mensen toesprak. Dat ik iets zei over de man die hier voor me lag. Degene aan wie ik mijn leven had toevertrouwd. Degene aan wie ik me had vastgeklampt en bij wie ik had uitgehuild, toen ik erachter kwam dat ik een alleenstaande moeder zou worden. Degene die er nooit voor zou kiezen om me in de steek te laten. En nu was hij er niet meer.

Ik keek naar Jeremy, die verderop stond in een pak met stropdas en aandachtig naar me keek. Hij was er nog wel. Hij zou niet bij me weggaan. Hem had ik nog steeds. Hij knikte stilletjes naar me en ik wist dat als ik het hem zou vragen, hij bij me zou komen staan en mijn hand vast zou houden terwijl ik dit deed. Ik hield mijn blik op hem gericht en deed mijn mond open, om te praten. Hem daar zien gaf me de kracht om door te gaan.

‘We verwachten in dit leven niet dat we degenen zullen verliezen van wie we houden. We houden er geen rekening mee dat we voor onze vrienden en familie zullen moeten staan om te praten over iemand die alles voor ons betekende. Maar dat gebeurt wel. En dat

doet pijn. Het wordt nooit makkelijker.’ Ik liet een stilte vallen en slikte de brok in mijn keel weg. Jeremy zette een stap in mijn richting, maar ik schudde mijn hoofd. Ik wilde dit zonder hem doen. Ik móést dit zonder hem doen.

‘Niemand weet of er een morgen is. Dat heeft mijn vader me geleerd toen ik nog maar een klein meisje was en niet begreep waarom mijn moeder niet meer thuiskwam. En toen ik de jongen kwijtraakte met wie ik dacht oud te zullen worden, werd ik opnieuw aan dat feit herinnerd. Het leven is kort.’ Ik keek weg van Jeremy. Ik kon hem niet aankijken terwijl ik over Josh praatte. Als ik de pijn in zijn blik zag, werd het brandende gevoel van tranen in mijn ogen alleen maar erger.

‘Ik heb het geluk gehad om onvoorwaardelijke liefde te kennen. Twee keer zelfs, van twee verschillende mannen. Ze hielden van me tot aan hun dood. Ik zal hen de rest van mijn leven bij me dragen. Ik kan alleen maar hopen dat de rest van de wereld net zoveel geluk mag hebben als ik.’

De achterdeuren van de kerk gingen open en ik viel stil. De wereld om me heen leek zich ineens in slow motion af te spelen. Cage keek me met zijn blauwe ogen strak aan, terwijl hij achter in de kerk ging staan. Ik had niet verwacht hem vandaag te zien. Ik had niet verwacht hem ooit nog te zien. En ik was er niet aan toe om hem onder ogen te komen, vooral vandaag niet.

Jeremy legde zijn arm om me heen en ik kon horen dat hij iets fluisterde, maar ik kon me niet op de woorden concentreren. De mengeling van emoties in Cage’s ogen zorgde ervoor dat ik verstarde bleef. Het was maanden geleden dat ik voor het laatst zijn pijnlijk knappe gezicht had gezien. En nog langer geleden dat ik zijn armen om me heen had gevoeld. Hij was de grootste leugen van

mijn leven geweest. Ik had gedacht dat hij de ware was. Wat had ik het mis gehad. Nu wist ik dat je maar één zielsverwant krijgt in je leven en dat Josh de mijne was geweest. Toen hij stierf, stierf ook mijn kans op allesomvattende liefde.

‘Laten we gaan zitten.’ Jeremy’s woorden drongen eindelijk tot me door. Hij maakte zich zorgen om me.

Maar ik moest mijn verhaal afmaken. Ik zou me niet laten tegenhouden door Cage York. Ik had al zo veel in mijn leven door hem laten bepalen. Dat zou ik niet weer laten gebeuren.

Ik schraapte mijn keel en ging verder. ‘Er zal geen dag voorbijgaan dat ik niet aan mijn vader denk. De herinneringen aan hem zal ik altijd koesteren. Op een dag zal ik mijn dochter over haar opa kunnen vertellen. Over wat een goede man hij was. Hoeveel hij van haar gehouden zou hebben. Ik zal me nooit ongeliefd hoeven voelen, omdat ik weet dat de beste man die ik ooit heb gekend van mij hield.’

Jeremy legde zijn hand wat steviger om mijn middel. Ik keek naar de diamanten ring aan mijn linkerhand en mijn borst kneep samen. Pap was zo opgelucht geweest toen Jeremy deze ring om mijn vinger had gedaan. Hij had zich zorgen gemaakt dat ik alleen zou zijn als hij er niet meer was. Jeremy had die angst voor hem weggenomen.

‘Ik hou van je, papa. Bedankt voor alles,’ fluisterde ik in de microfoon.

EEN

Zeven maanden eerder...

CAGE

Het ging echt gebeuren. Ik zou mijn universitaire studie af kunnen maken. Ik had een volledige studiebeurs gekregen, dankzij honkbal. Het enige probleem was dat ik naar Tennessee zou moeten verhuizen. Maar Eva zou met me meegaan. Daar zou ik voor zorgen. Haar vader was niet mijn grootste fan, maar hij zou haar heus wel in Tennessee laten studeren als ze hem dat vroeg. Ik rende, met twee treden tegelijkertijd, de trap op naar ons appartement. Ik kon niet wachten om haar weer te zien en het haar te vertellen. Ik zou mijn diploma halen en daarna zou ik een goede baan krijgen. Ik was niet de nietsnut voor wie haar vader mij aanzag.

Ik deed de deur open, liet mijn blik door het appartement glijden en vond Eva aan haar piano. Ze stopte met spelen en glimlachte naar me. Op dat moment was het leven perfect. Alles was goed. Ik had mijn meisje en zou ervoor zorgen dat we een goede toekomst tegemoet gingen.

Ze keek even naar me, voor ze opstond en naar me toe rende. 'Je hebt de beurs gekregen!' Ze sloeg haar armen om mijn middel en keek naar me op.

'Jazeker.' Ik drukte haar tegen mijn borst en bracht mijn mond naar de hare. Shit zeg, wat voelde het toch goed om de trots in haar stem te horen.

Ik genoot van haar smaak, voor ik me terugtrok en in haar ogen

keek. Ik was gek op haar ogen. Op hoe ze oplichtten als ze opgewonden was. En het besef dat ik voor die blik had gezorgd, maakte het nóg beter.

‘Waar?’ vroeg ze.

‘Hill State,’ reageerde ik.

Ze bleef breed glimlachen. Het kleine beetje angst dat ik had gehad dat ze hier niet blij mee zou zijn, of dat ze niet met me mee zou gaan, verdween als sneeuw voor de zon.

‘O Cage! Ik ben zo blij voor je. Dit is alles wat je wilde! Je hebt het voor elkaar gekregen!’

Ik liet mijn handen door haar haar gaan en legde ze tegen haar achterhoofd. ‘Nee, Eva. Jij bent alles wat ik wilde. Dit zorgt er gewoon voor dat ik je de toekomst kan geven die jij verdient.’

Ze liet haar armen over mijn borst glijden en legde haar handen achter mijn nek. ‘Dat is hartstikke lief, maar ik wil dat je dit ook voor jezelf doet, niet alleen voor mij. Dit is wat je wilde. Je wilde het al lang voor ik je ontmoette. Vergeet niet dat je hier al voor werkte lang voor ik jouw leven binnenkwam.’

Er waren nog steeds momenten dat ik verbaasd was, omdat ze het niet leek te begrijpen. Zodra ze mijn leven binnengewandeld was, was alles veranderd. Ik had nu hele andere redenen om dingen te doen. Mijn leven had veel meer betekenis gekregen. ‘Jij bent de kern van mijn wereld, meisje. Vergeet dat niet.’

Ze liet een vinger over mijn borst naar beneden glijden tot aan de piercing in mijn tepel en speelde ermee door mijn shirt. ‘Hmm, als je dat zegt om me op te geilen, gefeliciteerd, want dat is je gelukt.’

Ik grinnikte, terwijl ze mijn shirt vastgreep en het omhoogtrok. Ik tilde mijn armen op om haar te helpen.

Ze gooide mijn shirt op de grond en grijnsde ondeugend naar me. ‘Dit zal nooit, maar dan ook nooit gaan vervelen. Dat weet je toch wel? Het is geil om jouw perfect gebouwde lichaam te zien, versierd met piercings, Cage York.’

De eerste keer dat ik een piercing in mijn tepel had laten zetten, was dat gewoon voor de lol geweest. Ik had nooit gedacht dat een kuis, net meisje als Eva er zo opgewonden van zou raken. De andere tepelpiercing had ik dan ook met liefde laten zetten, voor haar. Wat haar ook opwond, ik zou het voor haar doen.

‘Het gaat ook nooit vervelen om jou zulke geile dingen te horen zeggen, terwijl je mijn kleren uittrekt.’ Ik tilde haar op en droeg haar naar de slaapkamer.

Giechelend liet ze haar tong over mijn tepel glijden. Ik kreunde. Ik wilde haar zo snel mogelijk naakt zien.

‘Ik vond het leuk toen we het laatst op het aanrecht deden.’ Ze keek terug in de richting van de keuken.

Ik stopte met naar de slaapkamer lopen, draaide me abrupt om en liep snel naar het aanrecht. Als zij het op het aanrecht wilde doen, dan deden we het op het aanrecht. ‘Wat vond je het leukst op het aanrecht? Dat ik je geile poesje likte, of dat ik je benen over mijn schouders legde terwijl ik in je stootte?’

Eva rilde in mijn armen en kreunde. ‘Allebei. Altijd allebei.’

‘Goed. Dat vond ik ook.’ Ik zette haar neer op de vloer van de keuken. Toen trok ik haar broekje naar beneden en haar t-shirt over haar hoofd. Ze droeg geen bh. Dat was een regel: als we thuis waren, geen bh of slipje. Glimlachend drukte ik een kusje op een van haar hard geworden tepels, voor ik mijn hand achter haar nek legde en haar mond opnieuw opeiste.

Studeren in Tennessee zou goed uitpakken. Ik zou ervoor zorgen

dat ik Eva's liefde waard was. Haar vader had het bij het verkeerde eind. Ik zou niet Eva's grootste vergissing zijn.

EVA

Ik lag in Cage' armen en keek naar hem, terwijl hij sliep. Nadat we lekkere, ondeugende seks hadden gehad op het aanrecht, waren we naar de slaapkamer gegaan, waar hij zacht en teder werd. Hij was zo blij geweest. En ik was trots op hem. Hij had hier hard voor gewerkt. Ik was ervan overtuigd geweest dat het hem zou lukken, maar zelf was hij niet zo zeker geweest.

Nu hij me niet meer aankeek met zijn doordringende blik, kon ik de zorgen toelaten. Ik wist niet of mijn vader wel zou willen betalen om me helemaal naar Tennessee te laten verhuizen, zodat ik bij Cage kon zijn. Zelfs als ik een baan nam, zou het me nog niet lukken om erheen te gaan, tenzij pap me zou helpen met het betalen van het collegegeld. Hij had mijn keuze om bij Cage te zijn geaccepteerd, maar met tegenzin. Zijn goedkeuring had hij niet gegeven. Hij was er zeker van dat Cage mijn hart zou breken.

Ik moest met hem gaan praten, zonder Cage erbij. Het had geen zin om Cage over mijn zorgen te vertellen, voor ik met mijn vader had gepraat. Ik wilde niet dat Cage zich zorgen hoefde te maken over hoe ik daar zou komen, terwijl hij zo blij was met zijn eigen prestatie. Hij had deze studiebeurs helemaal zelf verdiend. Het zou niet eerlijk zijn als hij ook de lasten nog moest dragen die erbij kwamen kijken om mij in Tennessee te krijgen. Dat was mijn probleem.

Ik drukte een kusje tegen zijn schouder en glipte voorzichtig onder zijn armen vandaan. Ik moest mijn vader bellen om te zien of

hij morgen met me wilde lunchen. Dan kon ik met hem praten. Hij wilde dat ik studeerde. Dus misschien zou hij wel akkoord gaan met dit idee.

Ik deed de slaapkamerdeur zachtjes achter me dicht en liep naar buiten, om mijn vader te bellen. Ik wilde ver genoeg van Cage vandaan zijn, zodat hij me niet zou kunnen horen als hij wakker werd. Terwijl ik onder het appartementencomplex op het strand stond, werd ik nerveus. Ik probeerde me te concentreren op de golven en de prachtige kust voor me.

‘Het werd eens tijd dat je je pa belde,’ zei mijn vader nors.

Ik had hem twee dagen geleden nog gebeld om met hem te praten. Het was niet alsof ik hem weinig sprak. Maar hij maakte er graag stennis over.

‘Hallo, papa. Hoe gaat het?’ vroeg ik allereerst, zoals altijd. Nu ik in Sea Breeze woonde met Cage, voelde ik me niet meer zo verbonden met het leven op de boerderij. Ik maakte me zorgen om mijn vader, nu Jeremy er niet meer was om hem in de gaten te houden. Hij was niet echt oud, maar ook de jongste niet meer. Ik vond het maar niets om te bedenken dat hij daar helemaal alleen was.

‘Goed. Big Boy is eindelijk overleden. Daar was ik gisteren druk mee. Nu moet ik maar weer eens naar de veemarkt om nieuwe dieren te kopen. Tijd om deze kudde te verkopen.’

Big Boy was een stier. Een erg oude stier. Hij was al maandenlang ziek. Josh en ik hadden jaren geleden de stier uitgekozen toen we met mijn vader naar de veemarkt gingen. Pap wist dat ik gehecht was aan alles wat met Josh te maken had, dus had hij de stier niet verkocht. Nadat Josh vermoord was, werd de stier nog belangrijker voor me. Ik voelde een steek van spijt dat ik er niet bij was geweest toen Big Boy stierf.